

[Vagn Bro.]

Landgangsbroen er raadne. Jeg kan føje til, at Fiskerne i Aaret 1927 endvidere har betalt 1200 Kr. til en mindre Istandsettelse. Det vil volde de paagældende i højeste Grad Vanskelighed, hvis de ikke kan faa en Hjælp, og jeg tillader mig derfor at anmode den højtærede Minister om at se med Velvillie paa dette Forhold.

Det andet Spørgsmaal, jeg kort vil berøre, drejer sig om et Forhold, der vil faa afgørende Betydning for en stor Del Beboere i Nærheden af Hovedbanen mellem Holmstrup og Tommerup. Forholdet er jo det, at Banerne i den senere Tid gør, hvad de kan, for at komme i Kontakt med Befolkningen, og jeg skulde mene, at det, jeg her vil tale for, vil være et Skridt i den Retning. Det gaar kort ud paa dette, at der indrettes et Ladespor mellem de to Stationer, der ligger med meget lang Afstand fra hinanden. Jeg kan føje til, at Beboerne er indstillet paa at yde et endog klækkeligt Tilskud til et saadant, ja, jeg vil endda tro, at de vil yde hele Grunden og en betydelig Kapital til Anbringelsen af dette Ladespor. Jeg vil, som sagt, haabe, at den højtærede Minister, der før har haft med Sagen at gøre og den Gang mest var ængstelig af tekniske Grunde, vil finde, at en saadan Indretning vil blive ej alene til Gavn for de paagældende Beboere, men ogsaa vil blive et godt Led i Banernes øjeblikkelige Politik, som gaar ud paa at komme i nær Forbindelse med de enkelte Beboere. Der er navnlig i Øjeblikket et Ønske om at udvide deres Sukkerroevl, og jeg tør sige — det kan ikke nytte at skjule dette —, at hvis der ikke her kan findes en Form for Ordningen af dette Spørgsmaal, faar Rutebilerne atter her et Transportomraade; der er i Virkeligheden intet Valg for de paagældende Beboere. Jeg tillader mig derfor ogsaa her indstændigt at henstille, at den højtærede Minister vil overtænke dette med Velvillie.

Naar jeg har taget Ordet i Dag, er det i øvrigt for i al Almindelighed at omtale et Spørgsmaal, der ofte paa den store Almenhed virker ganske uforstaaelig. Det er Ordningen af vort Revisionspørgsmaal, og de Betragtninger, jeg skal tillade mig at fremsætte, er derfor i første Række henvendt til den højtærede Handelsminister, hvorunder jo de autoriserede Revisorer hører — jeg ved meget vel, at de, der kaldes autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd, hører ind under Justitsmini-

steren. Det er for øvrigt muligt, at de to høje Ministre, naar de til sin Tid faar Ordet, ikke vil komme dybere ind paa dette Forhold, idet de vil henvise til, at Revisorspørgsmaalet er kædet ind i det i Lands-tinget fremsatte Forslag til en ny Næringslov, men naar jeg har taget dette Spørgsmaal op og mener, at det er nødvendigt, at der siges et Par Ord om det nu, er det for det første ud fra den Betragtning, at vi jo ikke ved, naar dette Lovforslag kommer over i Folketinget, om det overhovedet kommer her i Aar, og endvidere, fordi det ogsaa paa nærværende Tidspunkt efter min Mening vil have Interesse, at der siges et Par Ord om selve dette Revisorspørgsmaal.

Naar jeg taler om hele Revisorspørgsmaalet, kan det ikke nægtes, at der foreligger et saadant, saa sandt som Befolkningen Gang paa Gang har staaet overfor det Forhold, at der i dette eller hint Selskab eller i denne eller hin Bank Aar efter Aar paa Generalforsamlingen har foreligget Erklæringer fra saakaldte regnskabskyndige Revisorer, der har gennemgaaet Regnskabet og fundet det i Orden, men at det saa, naar Katastrofen indtraf, har vist sig, at der her muligvis har foreligget en bilagsmæssig Revision, men faktisk intet som helst andet. Og naturligvis har Befolkningen med fuld Ret reageret, thi den har jo netop med en vis Ret følt sig betrygget ved disse Revisoreres Erklæringer. Saaledes var det jo i Virkeligheden ogsaa ved den sidste Bankkatastrofe i Ejby, hvor der forelaa en Revisionserklæring, som viste sig i Virkeligheden at være meget lidt værd. Meget sjælden var Revision foretaget af virkelige Revisorer — muligvis var det af økonomiske Grunde fra Selskabets Side —, men den har oftest vist sig intet at være værd. Jeg vil da tillade mig at henvise til, at et af de store Selskaber, som i disse Dage har henvendt sig til den danske Offentlighed og anmodet denne om at tegne Aktier — det er Dansmidth Trust Co. A/S —, udtrykkelig i Tegningsindbydelsen skriver, at der er en statsautoriseret Revisor. Heri ligger jo i Virkeligheden, at man vil sige til Befolkningen: I dette Selskab vil De finde en virkelig grundig Revision.

Jeg ønsker med disse Bemærkninger ikke at komme ind paa de senere Tidens forskellige Bankforhold m. v., men jeg ønsker med Henblik paa Fremtiden at henstille i Tide, at vi i vort Samfund søger at forebygge saa meget som muligt. Jeg forstaaer meget vel, at der til alle Tider og paa alle Steder, hvor store Pengemidler